

drage ud til Nabokommunerne. Jeg tror altsaa, at vi ikke bør gaa højere op paa noget Punkt, og vi maa i alt Fald have en vis Sikkerhed for, at der ikke er den Mulighed, at Statteyderne kunne undrage sig Stattepligten ved at drage ud til andre Kommuner, thi saa vil Folgen let blive den, at de, som svare Skat, drage bort, og kun de blive tilbage, som enten ingen Skat svare eller svare lidt. Paa den Maade ville vi affolke Byen og affolke den i Velstand, og det er et Resultat, som jeg tror, at heller ikke de Grundejere, der derigennem slippe for de yderligere Byrder paa deres Ejendomme, ville være tjente med. Hvad kunde det nytte at have Ejendommene store, naar der ingen Lejere var, fordi de, der kunde svare Leje, drog bort til andre Kommuner og svarede den der, hvor Skatterne er billigere. Derfor mener jeg, at det i Øjeblikket kun kommer an paa at finde en Udvej, som fyldestgør Øjeblikkets Løb uden dog paa nogen Maade at skabe en saadan Ordning, at der opstaar Frygt hos Kommunens Beboere for, at det vilde være til Skade for Byens Beboelse. Det er derfor, jeg har tilladt mig at stille det første Vædringsforslag med den nærmere Begrænsning til den ærede Ministers Forslag, at Statteprocenten dog ikke paa den Maade kunde gaa op over $4\frac{1}{2}$ pCt.

Saa har jeg yderligere villet pointere, at det er kun en midlertidig Ordning, som derved tilfigtes. Det er ikke Meningen, at man saa skal kunne slaa sig til Ro paa denne Maade og sige: nu er der Fred og ingen Fare, nu kunne vi altsaa leve paa det. Jeg mener nemlig, at naar Situationen er den, at der trænges til flere Penge, maa man undersøge Forholdene, se nærmere paa de forskellige Indtægtskilder og se at komme til en virkelig endelig Ordning med Hensyn til hele den kommunale Bestatning. Det kræver Tid, det kan man ikke gøre i Øjeblikket, og derfor har jeg ment, at 5 Aar kunde være en passende Tid. Om 5 Aar haaber jeg, at Udviklingen er gaaet i den lykkelige Retning her paa Rigsdagen, at vi yderligere ere komne frem paa en fredelig og saglig Forhandlings Vej og for saa vidt ere bedre stilled til at optage en saadan vigtig Reform, som den, der her er Spørgsmaal om. Tillige ville inden for Kommunen de forskellige Foretagender, som nu staa paa Dagsordenen, da være saa vidt fremmede, at man kan saa et klarere Blik paa de økonomiske Tilstande i Kommunen, end Tilfældet vil være nu. Derfor har jeg ment, at det kunde være ønskeligt at sige: lad os nu vedtage en Lov, der hjælper os ud over de øjeblikkelige Vanstieligheder, og saa tilføje

den et Udtryk for, at det er ikke den endelige Ordning, men kun en midlertidig, og at vi vente, at den højtærede Indenrigsminister snart vil forelægge os en endelig Reform med Hensyn til hele den kommunale Bestatning. Det er ud fra disse Betragtninger, at jeg har stillet mine Vædringsforslag, som jeg anbefaler til den højtærede Minister og til Tinget.

C. C. Andersen: Det ærede 5te Medlem for København (P. Knudsen) og jeg have tilladt os at stille et Vædringsforslag. Det er den samme Vædring, som jeg som Medlem af det i Fjor nedsatte Udvalg, der behandlede samme Sag, tillod mig at stille. Dette Forslag kom imidlertid ikke frem i Salen, og vi have derfor tilladt os at stille det til det nu foreliggende Lovforslag. Jeg maa naaftke tillige gøre den Bemærkning, at der er et andet Vædringsforslag, som vi samtidig kunde have ønsket at stille, for saa vidt denne Sag var gaaet i Udvalg, nemlig Vædringsforslag om Indførelse af tvungen Selvangivelse. Men denne Vædring kræver en temmelig omfattende Revision af Loven af 1ste April 1887, og til dette har der ikke været levet os Tid. Ligeledes havde vi kunnet ønske, at stille Forslag om visse Bestemmelser for det mellemkommunale Omraade, hvad der imidlertid heller ikke har været tilstrækkelig Bevilgning til i den korte Frist, der har været mellem 1ste og 2den Behandling. Vi forventer imidlertid, at disse Spørgsmaal paa et senere Stadium af denne Sags Behandling ville blive optagne. — Det Forslag, som vi have tilladt os at stille, er affattet saaledes, at det imødekommer de Forordninger, som fra forskellige Sider ere blevne stillede som Betingelse for at kunne gaa med til en Omordning af de kommunale Statteforhold her i København. Det falder saaledes sammen med Regeringsforslaget i dets Forsmaal, at stasse Kommunen større Indtægter gennem Indkomstskatten, ligesom det ogsaa tilfredsstillende dem, som ønske et mere retfærdigt Grundlag, hvorpaa Statten burde hvile, og som ønske, at der indføres et mere retfærdigt Princip for den kommunale Bestatning. Endelig mene vi, at vort Forslag løser et 3dje Spørgsmaal paa en Maade, som vistnok ogsaa er ret heldig, og det er Spørgsmaalet om Erhvervelse af kommunal Valgret for de smaa Statteydere i København, som i et meget betydeligt Antal — jeg tror, det er 11—12,000 — mangle kommunal Valgret.

Med Hensyn til denne Merindtægt, som vort Vædringsforslag vil give Københavns